

1850.

BREDA SCHE

Zaterdag

den 22 Mei

Alle Inzendingen van Brieven, Advertentien enz. geschieden aan de uitgevers dezer, welke plaatsen te zien op Zegel en stempelen.

De Gedeputeerde Staten der Provincie Noord-Brabant herinneren bij deze de Besturen der Steden en Gemeenten in deze Provincie, dat de tijd tot het indienen van hunne rekeningen, memorien of declaratiën, achterevolgens de Wet van 8 November 1825, n° 36, met den laatste der aanstaande maand Junij spijl, zal zijn verstreken, na welken dag geene meer zullen kunnen worden aangenomen, en noodigt hen mitsdien uit, om, voor dat tijdstip, aan het Ministerieel Departement of andere Autoriteiten, die het behoort en daar zulks gebruikelijk is, in te zenden, met observatie aan de Besturen, Kollegien en Ambtenaren, die dit zotde mogen aangaan, dat zij personeel in hunne kwaliteit aansprakelijk zijn voor het niet ter bepaalden tijd inzenden van alle reclamatiën, welke zij ambtshalve behooren te doen, of die hun, door hunne onderhoorigen, ter verdere verzorging, ter hand gesteld of toegezonden moeten worden.

Hertogenbosch, den 18den Mei 1830.
De Gedeputeerde Staten voornoemd,
A. J. L. VAN DEN BOGAERDE.
Ter Ordonnancie van dezelve,
DE VOUCHT, J. G.

De Gedeputeerde Staten der Provincie Noord-Brabant bij deze ter kennis van de daer bij belanghebbenden, in gevolge het bepaalde bij de artikelen 7 en 8 van het Besluit Zijner Majestait, van den 7den December 1829, n° 15, en overeenkomstig het besluit van den 18den Mei 1830, van honderd duizend Gulden, van de Provincie in de kosten van den aanleg en de bestrijding van de Groote wegen der 1^e klasse n° 3 en 8, van Tholen naar Grave, op Vrijdag, zullende zijn den 28sten dezer loopende maand, des voormiddags om elf ure, in derzelver gewone vergaderzaal, op het Provinciaal Hotel alhier, in het openbaar zullen worden uitgeloot twaalf stuks Obligatiën uit de voormelde negotiatië.

Hertogenbosch, den 18 Mei 1830.
De Gedeputeerde Staten voornoemd,
H. J. L. VAN DEN BOGAERDE,
Ter ordonnancie van dezelve,
DE VOUCHT, J. G.

Maandag zijn, zoo als wij in onze vorige aangekondigd hebben, de deliberatiën over het ontwerp van wet ter beteugeling van de losbandigheid der drukpers begonnen en dinsdag en woensdag voortgezet. Het bestek laat niet toe, wijdloopige uittreksels uit de veelal lange redeneringen der onderscheiden leden mede te deelen; wij vergetoogen ons niet, zoo als de Franschen zeggen, eenige der meest swaare woorden uit dezelve te ligten, dat is te zeggen de zoodanigen, welke geschikt zijn, om onze lezers met de gevoelens van den spreker te bekwamen te maken; zullende wij ons voor als nog geens aanmerkingen hoe ook genaamd op dezelve veroorlooven.

De baron van den Braucke, de Terbrugge (voor Oost-Vlaanderen): De drukpers is het holwerk van alle vrijheden, zoo staatkundige als burgerlijke; zij brengt aan het licht alle misbruiken en alle ongerechtigheden, welke begaan worden; zij is de beschermster der verdrukten, de toevlugt der ongelijken; zij doet de verdrukten sidderen en houdt hen als in de hand, als zij van de magt, die zij in handen hebben, misbruik worden willen maken. Die vrijheid, die onwaardeerbare schat, moet behouden worden. Men kan daarvan, wel is waar, misbruik maken; maar wat is er, waarvan men dit niet kan doen? Aan de bepalingen echter van het ontwerp, welke ten doel hebben, den

loof en laster, den koning en het koninklijke geslacht aangedaan, te beteugelen; kan nu mede volkomene goedkeuring hechten, en de wetten, die er in bestaan, te vernietigen. Het ontwerp bestaat. De twee eerste artikelen van het ontwerp, welke mijnne goedkeuring kunnen wegdragen; maar het is niet even zoogesteld ten aanzien van artikel 3, hetwelk, niettegenstaande de verbeteringen, welke het bij de laatste redactie ondergaan heeft, nog te onbepaald is en te veel aanleiding tot geregeldige vervolgingen kan geven, om het te kunnen aannemen. Indien ik mag oordeelen naar de aanvallen, die door middel der drukpers op mijn persoon gericht zijn, dan zijn die zoo zeer gevreesde uitspattingen der drukpers zeer wel te duiden.

De heer Sandelin (voor West-Vlaanderen): Eene wet ter beteugeling der drukpers is noodig, en vooral eene wet van grondbeginselen, welke vervolgens in het wetboek van strafregt zou kunnen worden opgenomen. Het aangeboden ontwerp nu komt mij zeer doelmatig voor en ik zal daaraan dus gaarne mijne goedkeurende stem geven.

De heer Frets (voor Holland): De voorgestelde wet is geene wet alleen ter beteugeling van de misbruiken der drukpers, maar, in het algemeen, ter beteugeling van loon en laster, aan ambtenaren aangedaan. Sommige lieden zouden verlangen, dat wij eene vrijheid hadden, gelijk die van 1791 in Frankrijk. Maar God beware ons voor zulk eene vrijheid en voor de theorien van dien tijd! Waren dan de bepalingen in de fransche staatsregeling van dat jaar beter, dan die, welke ons nu worden voorgesteld bij het ontwerp, thans in overweging? Neen, zij waren dit niet.

De baron de Stassart (voor Namen): De wet is niet noodzakelijk. De regering zelve is oorzaak van al de misbegrip, die er bestaat, sedert 1825, sedert de daarstelling van het Collegium Philosophicum. Het is terhalve geen wonder, dat de dagbladen zich met eenigen nadruk hebben uitgelaten tegen de handelingen van het gouvernement; maar dit is geene reden, om de vrijheid der drukpers, door de wet van den 16 Mei 1829 aan de natie geschonken, een jaar na de afkondiging dier wet reeds te vernietigen, zonder dat de ondervinding de noodzakelijkheid daarvan heeft aangetoond. De dagbladen, waarvan men zoo hoog opgeeft, te deelen van, zoo groot niet als men het thans wil doen voorgaan, zij zijn niet zoo gedruht als men denkt. Doch, wat daar ook van zijn moge, de bepalingen van art. 3 en 6 van het aangeboden ontwerp zijn voor mij genoegzaam om zijne Majestait te verzoeken, hetzelfde in nadere overweging te willen nemen.

De heer van der Looze (van Luik). [Dit geacht lid heeft zoo zacht gesproken, dat niemand der snelschrijvers hem heeft kunnen verstaan.]

De heer Maréchal (van Luxemburg): Het komt mij voor, dat de tegenwoordige wetgeving genoegzaam is ter beteugeling der misdrijven, bij het aangeboden ontwerp van wet vermeld. Men zou tegen het eerste artikel van het ontwerp kunnen zeggen, zonder het te weten. Dat artikel spreekt van het vernemen der regten des Konings; maar niet elk een kent die. De bepalingen van art. 3 en 6 zijn te onbestemd, en laten te veel ruimte tot verschillende uitleggingen, dan dat men ze als algemeenlijk zou kunnen beschouwen.

De heer Luyben (Noord-Brabant): Laat ons niet zoo lichtzinnig zijn, om eene wet (die van 16 Mei 1829) af te schaffen, die nauwelijks een jaar oud is, en waarvan de nadeelige gevolgen nog niet bewezen zijn, daar men nog niet beproefd heeft, dezelve toe te passen, in verband met de overige wetbepalingen van het wetboek van strafregt. Het is nimmer raadzaam, om zoospoedig van de eene wetgeving tot eene andere geheel tegenovergestelde over te gaan. Laat ons voorzigtig zijn. De aangeboden wet toch kan tot de willekeurige vervolgingen aanleiding geven;

zij is de doodsteek voor vrijheid en geweten en strijdig met de grondwettige instellingen. Hier is van toepassing het gezegde van eenen dichter der oudheid: *fistula dulce canit, volucrum decipit auceps* (*). Het ware doel der aangeboden wet, wat men daarvan ook moge zeggen, is niet anders dan om ons de onwederbaarste vrijheid te ontrukken. De drukpers heeft, wel is waar, hare misbruiken; maar waarvan kan men geen misbruik maken? En zou men dan daarom hare meerprijvuldige weldaden moeten miskennen en haar vernietigen? Neen, dit zou eene groote dwaasheid zijn. De vrijheid der drukpers zelve is het beste en krachtigste wapen tegen derzelver losbandigheid. Het geneesmiddel ligt hier naast de kwaal. Men wil overal de vrijheid van gedachten onderdrukken: zoo diep is de staatkundige onverschilligheid bij ons ingeworteld. Onder onze grondwettige instellingen is de vrijheid der drukpers even heilzaam als zij nadeelig zou zijn onder de alleenheersching van Turkij. Ten minste is het zeker, dat wij tot dusverre nog geene nadeelen van de vrijheid der drukpers ondervonden hebben, en dat de wet van den 26den Mei 1829, gevondt bij de bepalingen van het wetboek van strafregt, en bij art. 227 der grondwet, genoegzaam is ter beteugeling der bij het ontwerp aangeduide misdrijven. In Engeland bestaat eene soortgelijke vrijheid van drukpers, als wij thans genieten, en men heeft er geen nadeel van ondervonden; het nadeel, dat men bij ons van de vrijheid der drukpers vreest, is niet dan ingebeeld, het bestaat niet. Eene nieuwe wet ter beteugeling van de uitspattingen der drukpers is derhalve zonder doel; en wij hebben ook evenmin eene wet van grondbeginselen op dit stuk noodig; gelijk de heer Sandelin denkt; de bepaling van art. 227 der grondwet is ten deze voldoende. Ik hoop, dat de bepalingen van het wetboek van strafregt, thans nog in werking, weldra door anderen zullen worden vervangen, en dat daarbij dan de wet van den 26 Mei zal worden behouden. Voor het overige behoort het belang van onafhankelijkheid en vrijheid der verschillende gevoelens te worden gehandhaafd, men moet sidderen voor de toekomst, indien de voorgestelde wet (wordt) aangenomen. Het stelsel van veelgevoelens en openbaarmaking van gevoelens en gedachten zal geene goedloftig gevolg van zijn. De voorgestelde wet is een wangedrocht in eene constitutionele monarchie.

De heer *Donker Curtius van Troschoven* (voor Holland): De wet is noodzakelijk geworden, na de verraagende misbruiken, welke sedert de wet van den 26 Mei 1829, van de anderszins zoo heilzame vrijheid der drukpers, waarvan ik verklaar een voorstander te zijn, gemaakt zijn. Men heeft zich niet vergenoegd, de wet te ontzorgen, maar men heeft zelfs het koninklijk gezag en de persoon des konings aangerand; men heeft hem afgeschetst als een tiran; men heeft gezegd, dat eene onwettige wet koninklijk was. Zou men dan zulke buitensporigheden, die de dagbladen begun, nog langer moeten dulden? Neen, zij moeten beteugeld worden. Daartoe strekt het aangeboden ontwerp.

De heer *van Isselt* (voor Gelderland): Men moet ons van de vrijheid der drukpers niet berooven, om dat sommige onzinnigen misbruik daarvan gemaakt hebben. Ik vind de drie eerste artikelen van het ontwerp, welke het derde vooral levert, niet geen waarborg genoeg op, dat men, door middel van de drukpers, niet openlijk over de daden van het gouvernement zal mogen spreken. Het doet mij loed, dat het tweede gedeelte van dat artikel, het zal noodzakelijk, tegen de wet te stemmen, dewijl de aanneming daarvan een groot gedeelte van onze constitutionele vrijheden moet onderwerpen. Ik houd daaraanboven de vervolgingen *ex officio* voor eene rake bron van oneenigheid, onrust en verdeeldheid, welke eene geringe nut voor het algemeen welzijn. Wie geene zelfstandig bezit, ont zich boven den laster te verheffen, en geene genoeg bezitten, om als klager, op te treden.

De heer *van O. Clifford* (voor Holland): Eene gematigde, beredeneerde oppositie, die de werking van de regering niet tegen gaat, en ondersteunen moet, en welker eenige staan de vrijheid der drukpers is, kan als hoogstnuttig beschouwd worden. Ik acht de wet, die over het algemeen goed, hoezeer ik de inhoud van artikel 227 te onbepaald vind, als te veel aan de bepaling van den regter overlatende. Ik zal nadere inlichtingen en eene duidelijke verklaring van den minister afwachten, welke de regter tot regel zal kunnen strekken, en volgens deze inlichtingen en verklaring mijne stem regelen.

De heer *de Sacis* (voor Henegouwen): Men trecht een stelsel

van onderdrukking in de Nederlanden in te voeren, waarvan misschien in de geschiedboeken dier gewesten geen tweede voorbeeld bestaat, zelfs indien het kwaad, waartegen de voorgedragene wet gericht is, wezenlijk aanwezig was, zou het redmiddel, ook in dat geval, erger dan de kwaal zijn. Maar de wet is geheel onnoodig. Hoe groot ook het misnoegen zijn, dat hier en daar heerscht, de wetten zijn toch overal regelmatig uitgevoerd, de belastingen en lastingen beraald, en de openbare rust is nergens gestoord. Zijn er petitiën geweest, daar zijn ook contra-petitiën ingeleverd. Is men gebeld over den hoon, die aan sommige openbare ambtenaren is aangedaan? Welnu, het lidmaatschap der Staten-Generaal zal wel als de aanzienlijkste ambtsbetrekking te beschouwen zijn, en echter verwerp ik, en velen met mij, de bijzondere beoornadiging, die men ons bij de tegenwoordige wet wil verheffen. Het zal in het belang van de dienst des Konings, tegen de wet stemmen.

De heer *Goelens* (voor Oost-Vlaanderen): De ondervinding heeft de ongenoezaamheid der bestaande wetten op de drukpers nog niet bewezen, aangezien de drukpers in alle deelen van het koninkrijk Brussel zijn wel verscheiden prenten opgethaald, doch in geen plaats, in den Haagschen schouwburg, de onbeschaamtheid gehad, om eenige leden dezer vergadering in een bespottelijk daglicht te stellen, zonder dat de politie er iets tegen gedaan heeft.

De heer *de Surlot de Chokier* (voor Limburg): Het gouvernement heeft, bij deszelfs boodschap van den 11den December, een bang tafereel van den toestand des lands opgehangen. Ik heb verscheiden provincien doorreist en overal rust en verknochtheid aan de regering ontdekt. Niet de rust, maar de publieke vrijheden zijn derhalve in gevaar, zoo als men, uit de processen, tegen de vrijheid der ambten, in Frankrijk, Engeland en Nederland, gevoelen kan ontwaren. Indien de vrijheid der drukpers in Nederland moet sneven, dan zal het mij geen leed doen van eene tranen op mijn grafstompe gestort te hebben.

De heer *Trentesaus* (voor Henegouwen): Het is de wettelijkheid der wet te onbepaald en kan niet te worden toegepast. Het uitdrukkingen tot tweedragt aanzetten, in art. 227, is te algemeen. Het blijkt nergens of de wet hier het stoken van verdeeldheid over godsdienstige, staatkundige of financiële vraagstukken op het oog heeft. Ik zal 2. M. verzoeken, de wet in nadere overweging te willen nemen.

De heer *van Bunsela* (voor West-Vlaanderen): De wet en de koninklijke bevelen, welke zij in een oogenblik van kwade luim opgesteld, en die niet nagevolgd en stelt mij, zelfs na de daarin gebrachte verbeteringen, niet genoegzaam tegen de grondwet en heeft blijkbaar strekking, om het ministerie achter het Koninklijke Huis te verschuilen. Ik zie dus geen reden hoegesaamd, om mij, in weerwil van alles, wat voor dezelfde gezegd is, met het ontwerp te vereenigen, hetwelk een aanslag tegen onze dierbaarste vrijheden is.

De heer *van Toulon* (voor Holland): Het ontwerp heeft een zinnig strekking, om de vrijheid van denken en spreken tegen te gaan, maar alleen om hoon en laster te beteugelen. Het zal voor de wet stemmen, doch mij gelukkig achten, wanneer de minister toegepast zal behoeven, te worden.

De heer *van Bunsela* (voor West-Vlaanderen): Hoe zoude men zich kunnen verstellen, dat het wetboek van strafregt, waaronder wij nog leven, dat zulk een gedenkstuk van dwingelandij, niet genoegzaam ware, om de misdaden, waartegen bij de voorgedragene wet heet voorzien te worden, te beteugelen! Maar de ministers beelden zich in, dat zij, met hulp der wet, de algemeene denkwijze naar willekeur zullen kunnen onderdrukken, en zij leggen zich dus met iets, dat, blijkens de geschiedenis, vooral in de laatste jaren der vorige eeuw, onmogelijk was, te vergelijken.

Ook wij worden dagelijks door vreedzaamheid, gelukkig gestaten zeer goed, dat wij de bepalingen der bestaande wetten tegen welke lasten zonden kunnen oproepen, doch wij achten ons boven alle die beoornadigingen verheven. Zoo het noodig ware, om bepalingen tot beveliging van den persoon des Konings en van de leden van zijn geslacht vast te stellen, dan zouden wij de eersten zijn, om daartoe mede te werken; want wie koestert nietdering verbied voor dat doorlichtig geslacht, dan wij? Maar die noodzakelijkheid bestaat niet, en het voorgedragene ontwerp van wat de gewrocht van menschen, die den geheiligen naam des Konings als een dekmantel gebruiken, om daarmede hunne eigen misdrijven tot willekeur te bedekken. Onder eenen grondwettigen regeringsvorm kan en moet geen openbaar ambtenaar tegen het openlijk beoornadigen en spreken zijner handelingen beveligd worden. Het recht de wet te goedkeuren en zal tegen de wettige stemmen.

De heer *de Visscher de Oude* (voor Zuid-Brabant): Het moet

(*) D. I. Wanneer de vogler is bezet met, is hij de doodsteek of bedrogen uit.

nik een vrijheid, zijn gedachten, hetzij mondeling, hetzij schriftelijk, te kunnen uiten en aan anderen mede te deelen. Onze grondwet heeft de vrijheid der drukpers gewaarborgd, doch tevens bepaald, dat ieder schrijver verantwoordelijk is voor hetgeen hij schrift of verspreidt. Dit is genoegzaam, en daar behoort geene nieuwe wet zoo als de onderhavige, waarin eene volsloegene onbestemdheid heerscht, welke tot de grootste willekeur bij het vervolgen en straffen leiden moet. Maar bovendien beschouw ik het ontwerp als ontzigt en onstaatkundig, want het strekt waarlijk niet tot een antwoord op alle de klagen, die onbekwame staatslieden hebben doen ontstaan en geeft integendeel nieuwe aanleiding tot misnoegen.

Den heer van den Hope (voor Zuid-Brabant): Ik ben er wel verre van af, een voorstander te zijn van de buitensporigheden der dagbladen; maar deze zijn echter geene genoegzame redenen, om de vrijheid der drukpers, door de grondwet aan de natie gewaarborgd, te belemmeren of te vernietigen, gelijk het gevolg der aangeboden wet zou zijn, indien zij wierd aangenomen.

De heer Taintenier (voor Henegouwen): De voorgestelde wet is niet noodzakelijk, en de ondervinding, sedert de 16 Mei 1829, in de wetgeving ten aanzien van de drukpers behoort te veranderen. De bestemming der wetgeving is genoegzaam ter beteugeling der uitspattingen van de drukpers. Voornamelijk artikel 3 belet mij mijne goedkeuring aan de wet te hechten. Aan hetzelfde ontbreekt die juistheid en nauwkeurigheid van uitdrukking, welke in eene strafwet zoo volstrekt noodzakelijk is, om niet te veel aan de willekeurige uitlegging van den rechter, die de wet moet toepassen, over te laten.

De heer de Brinkere (voor Limburg): Ik kan niet begrijpen, hoe het mogelijk is, dat men nog eene poging kan doen, om de vrijheid der drukpers, wier voordeelen zoo ontelbaar zijn, op nieuw aan banden te leggen. En dat dit echter de bedoeling der wet is, luidt, naar mijne meening, geen den minsten twiifel. Men bedenke slechts, dat die wet te gelijk is aangeboden met de Koninklijke boodschap van den 11den December laatstleden, waarin zoo hoog van de misdrijven der drukpers is opgegeven. Intusschen zijn er sedert die aanbieding, reeds vijf maanden verloop, en men heeft niet gezien, dat de openbare rust en de goede orde in het Koninkrijk zijn gestoord geworden. Dit is ten minste een bewijs, dat de wet niet zoo noodzakelijk is, als men het wil doen voorkomen. De regering heeft dit zelve gevoelt, en van daar dat zij bewilligd heeft, om de wet te veranderen. Het is waarschijnlijk misschien misbruik van de drukpers gemaakt, maar het misbruik behoort men toch te vernietigen. De bewoordingen van het ontwerp zijn daarenboven zoo onbestemd en zoo onbepaald, dat zij de justitie in waak zouden kunnen doen ontfaan. Aan welk teeken toch zal men kunnen weten, of er *handsetting* tot onlusten heeft plaats gehad? Deze uitdrukking is zoo onbestemd, dat men de wet niet anders kan beschouwen dan als eene wet van strekking (*une loi de tendance*), waaraan ik nooit mijne goedkeuring zal geven. Welken zin zal men voorts hechten aan het woord *gouvernement* (regering), in hetzelfde artikel voorkomende? Moet men daardoor de ministers of wel den Koning verstaan? Men weet het niet. Alles is hier onbestemd, onbepaald. Men weet en de vrijheid tevens in den afgrond storten, ik zal, om het te laten door mij aangevoerd, tegen de wet stemmen.

De minister van Justitie is dagelijks bij deze zittingen, die morgen voortgezet zullen worden, en was op den 11den April afwezig, tegenwoordig geweest. Gedurende den loop der deliberatie is, van regerings wege, ingezonden eene nadere redactie van het derde artikel van het ontwerp (vergelijk ons vorig nummer), aldaar leidende:

Al wie boosaardiglijk en openbaar, op welke wijze ook, of op welke wijze ook, buiten het geval van rechtsvordering of verzoeking voor de regtbanken of alle andere gestelde magten, de afwijking der wetten aangerand, tot ongehoorzaamheid in aanmerking aan gespoord of onrust en oneenigheid tusschen de burgeren zal hebben, zal met eene gevangenis van zes maanden tot drie jaren gestraft worden.

Zoodra dezes deliberatie afgevoerd zijn begonnen die over de accijns-wetten, welke behelven het ontwerp over het onderwijs en de voorstellen der heer de Secus en de heer de Veelt, nog eenige rapporten en de laatste bij de 2de Kamer aangelegde onderwerpen zijn, dat de zitting van 1829-1830 bijna een half zal afloopen, en zoodra als de zitting van 1830-1831 is het, dat de vergadering van woensdag de volledige

ste gewest is van allen, die er sedert het jaar 1815 gehouden zijn, slechts vier leden hebben dezelve niet bijgewoond; te weten de heer van Hees, die nog ziek schijnt, de heer van Booken, Jyck, lama & Nyhoff en Fockema, welke laatste maar men zegt als lid der Kamer bedanken zal.

Van den 21sten Mei.
Uit Brussel wordt ons gemeld, dat de kamer tot het in staat van beschuldiging stellen de beklaagden Claes en Neervoort naar het Hof van assises heeft verzonden, als beschuldigd van opruiplig tot eenen aanslag of tot een complot, strekkende, om den vorm van het gouvernement te veranderen of te vernietigen.

Z. M. heeft dezer dagen de 150 en 151ste Nederlandsche 1829 terij vastgesteld, welke van de thans trekkende hierin alleen zullen onderscheiden zijn, dat de trekking der vijfde en laatste Klasse die bevorens in vijf achtereenvolgende dagen moest afloopen, nu geschieden gedurende twee weken, en wel op Maandag, Woensdag en Vrijdag der eerste, en Maandag en Dingsdag der volgende week.

Men zegt om Hage, dat Z. M. den 28sten dezer naar het Loosdrecht zal vertrekken, om aldaar, volgens gewoonte, een gedeelte van den zomer te gaan doorbrengen. Z. M. is reeds van Brussel, naar men meende, dit jaar den Haag niet vertrokken, maar hij door den arbeid van den Raad van State, op welken de prins zich met de grootste vlijt toelegt, wordt terug gehouden.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal begint hare zittingen op heden, en zal op den 28sten April.

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

Monseigneur *François Xavier de Saxe* heeft, op den 12 dezer, zijne geloofsbriefven in kwaliteit van Legation plenipotentiare, en buitengewoon gezant van Z. M. den keizer van Rusland, den vader heeft hem met eene bijzondere goedwilligheid ontvangen, welke de Jesuiten zeer tegen de borst staat, te meer omdat de laatste zamenpraak, welke de Paus met hem gehouden heeft, een twistbaar heeft bewezen, dat zij er nooit toe zullen komen, om den *Miguel* als wettigen Koning te doen erkennen, doch *Isabel VIII*, welke zich dagelijks weder en weder te verzoeken, van den *Pedro* verklaart en begrijpt, dat de koningin *doña Maria de Gloria*, deszelfs dochter, alleen den troon van Portugal moet bezitten.

FRANKE RIJK

Van Parijs, den 18 Mei.
Gisteren morgen is de Koninklijke Ordonnantie uitgevaardigd, waarbij de kamer der afvaardigden ontboden wordt. De verkiezingen in de arrondissementen zullen op den 23 Junij, en die in de departementale collegien op den 1sten Julij plaats hebben. De nieuwe kamer is tegen den 1sten Augustus beschreven.

Op den 16 dezer heeft de inscheping der troepen, tot de expeditie naar Algiers bestemd, in de volmaakte orde en onder den kreet van *leve de koning!* plaats gehad. De generaal *Simon* heeft, bij die gelegenheid, eene krachtvolle toespraak tot de soldaten uitgevaardigd.

De spaansche *charge d'affaires* te Londen, *don Juan de Soto*, is gekomen, van waar hij zijn hoort te gaan, om de last van den deij genoodzaakt gewordt, het grondgebied van Algiers te verlaten. Hij schijnt te willen toe gaan de graafschap van den Deij wegens de onvrede met Frankrijk, hem eendondig te spreken, en het moedigheid gedaan, en hij te Londen meldt, dat van daar de zekerheid had, dat prins *Leopold* eindelijk de soeveriniteit van Griekenland zou aannemen.

Een geneesheer uit het kanton d'Alvast (departement der Xonne) is geuigen geweest van de verlossing van eenen jongen den 19den April j. te Saint-Aubin-Chateau-Neuf, na eene ziekte van 13 a 14 maanden.

GROOTBRITANNIË

Londen, den 18den Mei.
De staat van de Konings gezondheid schijnt te vermindern, integendeel, aanmerkelijk te verbeteren, en mensteden de laatste bulletins luiden al meer en meer, dat van heden: *Kapitein* *Major*, den 18den Mei.
De Koning heeft eenen genesingswacht doorgezonden. Alle de kenteekenen zijner ziekte konde onder hevigheid van *Halifax*, *M. M. Thorne*.
De tweede lening der koning, welke de afwijking der Staten is, in de zitting van het Lagerhuis, met eenen bedrag

